

[Dahlgaard.]

bage, er Spørgsmaalet, om den konservative Politik paa andre Omraader er til Tilfredsstillelse for det konservative Folkeparti. Jeg forlanger ikke, at det ærede Medlem Hr. Fraenkel skal have faaet Øjnene op for den Skæbnens Træskhed, der har erstattet det ærede Medlem Hr. Pürschels Politik med det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Politik; men netop det, at det ærede Medlem ikke har Øjet aabent derfor, viser, hvor berettiget det er, at jeg peger derpaa.

Det ærede Medlem sagde til mig, at min Hjerne var støbt i Staal. Nu kan det vel aldrig være noget nedsættende, at man har et stærkt Hoved; men det ærede Medlem mente aabenbart dermed, at min Hjerne er indstillet paa en ganske bestemt Maade, saaledes at det ikke er muligt for mig at tænke udenfor en ganske bestemt Linie. Det skal jeg nu ikke diskutere med det ærede Medlem; men det forekommer mig, at det er lidt ejendommeligt netop for det ærede Medlem at pege paa et saadant Forhold, idet man jo med samme Berettigelse kan sige det om det ærede Medlem. Mig bekendt har det ærede Medlem aldrig staaet op og holdt en Frihandelstale, og jeg ved ikke, om det ærede Medlem har nogen som helst berettiget Grund til at tro, at min Overbevisning er mindre ægte end hans.

Det ærede Medlem sagde dernæst, at jeg dog i Dag havde indrømmet, at Toldbeskyttelse kan skabe Arbejde i et bestemt Fag. Ja, det er indlysende. Hvis man paa-lægger saa høj Told, at Skotøj overhovedet ikke kan komme ind i Landet, er det indlysende, at der bliver Arbejde til flere Skotøjsarbejdere. Men Problemet kommer, naar vi ser hen til den samlede nationale Produktion; og Spørgsmaalet er, hvilke indirekte Virkninger det vil have, at Prisniveauet holdes oppe paa det paagældende Omraade. Og dér er et Punkt, hvor jeg ikke tror, det nytter at diskutere videre med det ærede Medlem eller med det ærede Medlem Hr. Drachmann. Jeg har den afgjorte Tro, der er underbygget, jeg kan godt sige, med Aarhundreders Erfaring, at praktisk talt betyder forøget Toldbeskyttelse altid forhøjede Priser.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann sagde vedrørende dette Spørgsmaal om Toldbeskyttelse som Middel til forøget Arbejde, at vi havde jo Eksemplet her fra Danmark i 1923, hvor den Toldforhøjelse, der fandt Sted for Skotøjet, gjorde, at der kom flere Arbejdere i Arbejde. Det er nu for det første et Spørgsmaal, om vi ikke

paa det Tidspunkt var naaet dertil i Krisen, at det var sket alligevel. Men selv om det er rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Drachmann siger, ser det ærede Medlem her igen bort fra de indirekte Virkninger af Toldforhøjelsen, som jeg har gjort opmærksom paa.

Jeg vil i øvrigt hertil føje, at naar det ærede Medlem mener at kunne sige det, kunde jeg i dette Øjeblik med langt større Berettigelse sige, at dette, at vi ikke gik med til Toldforhøjelse sidste Sommer, at vi bibeholdt de Toldsatser, vi havde for Skotøjsindustrien, i Løbet af nogle Maaneder medførte, at der kom flere Skotøjsarbejdere i Arbejde. Hvorfor? Fordi Skotøjsindustrien, som Skotøjsindustriens egne første Mænd har erkendt, indstillede sig paa dette, at man ikke vilde forøge Toldbeskyttelsen, og at man derfor maatte gaa ind i en effektiv Konkurrence overfor de billige Produktioner fra Udlandet. Og her er denne Forøgelse af Arbejdet sket paa dette sunde Grundlag, at det ikke medfører mindre Arbejdsmuligheder paa andre Felter.

Dernæst maa jeg sige til det ærede Medlem, at det forekommer mig, at han lagde adskilligt mere ind i mine Udtalelser om den Bevægelse, der i Øjeblikket utvivlsomt findes i Europa, end han var berettiget til. Det ærede Medlem talte, som om jeg skulde have profeteret et snarligt europæisk Toldforbund. Noget saadant har aldrig været i min Tanke, ikke en Gang en skandinavisk Toldunion tror jeg i dette Øjeblik er indenfor Rammerne af praktisk Politik, skønt jeg maa mene, at Tiden snart skulde være inde til fælles Overvejelser og fælles Undersøgelser af Mulighederne for Udviklingen af den frie Vareudveksling mellem de skandinaviske Lande paa mere begrænsede Omraader.

Men alt dette har jeg aldeles ikke udtalt. Nej, jeg har gjort opmærksom paa, at efter at Højprotektionismen nu har regeret i Europa gennem nogle Aar, er det Tidspunkt kommet, hvor man i de forskellige Lande forstaar, at Linen er løbet ud, og at der er Sandsynlighed for, at den kommende Tid vil se ikke en stor almindelig Nedgang af Toldskrankerne rundt omkring i Europas Lande, men derimod en gruppevis Nedsættelse af Toldsatserne i Henhold til Traktatforhandlinger mellem de paagældende Lande.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann gav selv et Eksempel derpaa, han vil dog sikkert ikke nægte Betydningen af den fransk-tyske Traktat, heller ikke i Retning